

MEZEI-CÂMPEANU, IULIU

n. 28 martie 1881, Turda, jud. Cluj

d. 24 octombrie 1943, Turda, jud. Cluj

Descendent al familiei Rațiu din Turda și al familiei Câmpeanu de Satu-Mare, a fost fiul lui Ioan Mezei-Câmpeanu, judecător la Înalta Curte de Justiție și Casație Regală din Budapesta și al Ecaterinei Rațiu. În ciuda faptului că Ioan Mezei Câmpeanu era înalt funcționar la stat, s-a implicat în susținerea românilor aflați la studii în Budapesta și în promovarea acestora.

Fiul, Iuliu Mezei Câmpeanu, a urmat calificarea tatălui său finalizându-și studiile la Turda, Cluj și mai apoi Budapesta. Doctoratul l-a susținut la Universitatea din Budapesta.

Datorită educației primite, în spiritul românesc, s-a implicat deseori în lupta de emancipare a românilor din Transilvania. În Primul Război Mondial a fost încorporat în armata austro-ungară. Toamna anului 1918 îl prinde la Budapesta, motiv pentru care participă la discursul lui Alexandru Vaida-Voevod din 18 octombrie în Parlamentul de la Budapesta. S-a alăturat Consiliului Național Român din Budapesta la 10 noiembrie 1918. A participat la Marea Adunare de la Alba Iulia ca delegat din partea Comisariatului Militar Român din Budapesta. La data de 11 decembrie 1918, la scurt timp după Unire a fost numit Consilier de Legație la Budapesta. Odată cu intrarea Armatei Române în Budapesta, în anul 1919, a fost numit de către gen. Ștefan Holban (guvernatorul Budapestei) șef al cenzurii militare. La 14 noiembrie 1919, odată cu întoarcerea armatei române în țară, s-a repatriat.

După întoarcerea în România întregită a profesat avocatura la Cluj. În anul 1940, odată cu ocuparea Clujului de către trupele lui Horthy, s-a stabilit la Turda, unde a înființat revista *Luptători români ardeleni*.